

Doktorské studium a doktorská disertační práce Pavla Pecha posudek školitele

Své dlouholeté soužití s Pavlem Pechem a jeho myrmekofilními modrásky považuji za velmi úspěšné, byť v mnoha ohledech mírně bizarní. Úplně na počátku byl student, kterého jsem od vidění znal a který mi přišel oznámit, že chce odevzdat diplomku. Když jsem zareagoval povzbudivým "jen tak dál, mladý muži!", zatvářil se neuspokojeně a požádal, abych ji přečetl, protože jsem školitel. Měl pravdu. Od té doby si ho pamatuju velmi dobře.

V průběhu doktorského studia pobýval, jako i jiní moji studenti, najmě doktorští, většinu času v ilegalitě a zjevoval se pouze ve dvou případech: když chtěl zápočet (což činí všichni) a když chtěl fylogenetickou spolupráci na další ze svých publikací (to zase tak běžné není). Tento způsob koexistence zjevně vyhovoval oběma stranám – výsledkem je např. to, že se školitel, který sám od sebe pozná asi osm druhů denních motýlů v ČR, stal jedním z významných publikujících českých lepidopterologů, a nezbývá než doufat, že ani doktorand nebyl úplně škodný.

Historie Pechovy práce je pozoruhodná i obecně: základem jeho zájmu není lepidopterologie, nýbrž myrmekologie. K motýlům tedy přistupuje s jistým nadhledem, který není u lidí, kteří v sedmi letech začali chytat motýly a od té doby toho nenechali, úplně často k vidění. I v rámci budějovické lepidopterologické školy se Pavel pech poněkud vymyká – jeho motivace není ekologicko-ochranářská, ale evolučně-ekologická. Fylogenezi motýlů potřebuje ne kvůli systematickým konsekvencím (byť přejmenování středoevropských motýlů chráněných pod starými jmény Evropskou unií lze považovat za svého druhu husarský kousek, stejně jako zrušení jednoho naturového druhu), ale kvůli studiu komplexního ekologického systému, který zahrnuje mravence, modrásky, živné rostliny i klima a habitat. Jako obvykle se ukazuje, že je všechno jinak, než jsme si mysleli – druhů modrásků je víc, některé druhy naopak neexistují, specifita vztahu mravenec-motýl je jiná, historicko-ekologický a historicko-biogeografický původ celé věci zůstává nejasný, ale očividně nás odvádí z Evropy daleko na východ, a celé je to potřeba zkoumat v mnohem širším fylogenetickém kontextu. Práce jako na kostele, a to i do budoucna.

Jak z předchozího plyne, disertační práci pavla Pecha rád doporučuji k obhajobě.

prof. RNDr. Jan Zrzavý, CSc.